

1

द्वे

१

श्रीमघंतीविजयनेतराम् तस्मिन्नेवसमन्वितं
 श्रुतिगणं व्यासोक्तरीत्यांतिमः पूर्वस्याप्युचितो
 पदेशकथनेरजंजनंशोधयन् तन्मूलाः स्म
 त्तयः पुराणमुपयुक्तसर्वपुराणंतथा स्वीकु
 र्वन्निमुहुर्मुहुः सदसिमानत्यादताः साध
 वः ॥ १ ॥ पुरातनवचोऽखिलंगुरुलघुप्रभेदा
 ज्ञयतथावरकंवेर्वचोप्यथचभारतीयंवचः
 स्ततोपिफलतांगतामगवदुक्तिमीक्षोक्त
 यः वदन्तिपरतारुरेयचमानवीभारती २

१

२
 स्फुटं जपति शिष्यवर्गो रिविलः जडोऽपि वनिता ज
 २ नाप्यथ शिष्यस्तथा गोपतिर्जपत्यतितरं हरिं
 शरशामित्यपास्या परान् पूर्वोभियुक्ता च
 रत्नौ नक्तमेतत्तं विमुक्ते भजनं मुरारे निवे
 धयद्भिर्भजनांतरा शिततोऽपि विस्मोः पर
 तासु सिद्धा दे हरिजो मित्युक्ता श्रुतिगता
 मधीते रिविलजनः शिवोऽप्यंतः प्रमणा स्मर
 तिसततं जल्पति हरिं मनीषामध्यास्ते चिर
 विमृशतो मेऽपि मुराभित्समास्थिता तस्मान्नि

स्मार्तगिराणः सुधीः ५

जगादविविधोक्तिभिस्त्वथचपाणिनिः सूत्रयं
 स्तथेचनिजगादवागनुभवस्वरूपोपिच तदीशप
 रतांविनानिखिलतद्वचोऽसंगतिस्तथाप्यहहदुर्म
 तिर्नखलुमन्यतेहाजनः ३ विस्मोरुदुधरोष्यथा
~~स्मार्तगिराणः सुधीः~~ ~~संवातस्मार्तगिराणः~~ श्रुतेऽप्रादुर्मुखेऽतरे
 तुचदुशोनाशयरांस्मारयन् श्रुतेस्मारयतिस्म
 रत्यपिजनः शिष्टेऽपितंजाययन् तन्नोमेवजप
 त्यतोपिपरतास्थेयाहरेः सज्जनेः ४ क्षुतिस्वलन
 ज्मभशोयतनदुःखकालेषुनहरेर्हरिरिति

ब्राह्मणे मुनी राजसंतापसंनेवमानंतदेतद्धिभाव्यं बुधे
चित्तं वेचित्रमालक्ष्यतस्योक्तवान् ज्ञान्यथा ते द्विरोधापये हारो
कादवा दुमापति व्यजीघनस्युरंतथा व्यमोहय मवेत

३

ततोपि भाति मे तरो महेश्वरः ११ तुमानं चोश
जसं जमसं यन्मुनिः ज्ञातवाहनेतदेतद्धिभाव्यं
समालक्ष्य वेचित्रमुंतथा वेचमेवां विसे चोमि तं
वेचमेव मेवो १२ जानिद्व्यथवा मा मदेवादि
वदुष्टमोहार्यमुक्तंतथा वावचस्तद्विरोधो मिथो
हीयतां साधुभिरित्यमेवान्यथा वोचितं स्याद्य
था १३ निखिलव्यवहारभङ्गतास्या निखिलेष्ट
कंतरस्य शेषतावा परता वदुष्टमेव चेदिदं स्यादि
ति वाचस्पतिरप्युदाजहार १४ यस्मिन्नेकस्मि

३

खिलसुजेनेर्विष्णुपरता ७ प्राशस्यसर्वशास्त्रे च
 रितमपिमहदृश्यतेवैष्मचानां मान्येष्वांतादृशं
 तन्निगमयतिहरेर्गौरिवनेतरेष्वां प्रोज्जेरेतद्विभा
 व्यंयादिदमनुचितं स्यात्तदाहं सुशीक्ष्यो नो चेद्वा
 स्थीयतां तत्स्थितिः सुसरतां बंधमुक्तेरुपायः ८
 मायाविद्वांसदसियोगागितोविधात्रा राजाय
 यातिरपि भागवतो बभूव चित्रंचरित्रमुदितं कि
 लतस्य पाप्मेयः प्रापयत्क्षितितलं निखिलं चिकुं
 ढं ह भृगोः परीक्षया खिलाः महर्षयः समबुवन्
 श्रियः पतिर्महेश्वरो न कश्चिदीश्वरोऽपरः १० व

पितृंशास्त्रसंघप्रवृत्तः १७ कर्मज्ञानमुपासनं
 दिव्यतिसंख्यास्त्रं हरिप्रीतये तद्गुरुंति यथाधि
 कारमधुनानुष्ठानशक्ताः त्रातव्योहमपीशसा जीनी
 धनमतेकास्यान्दातिस्तिविभो किंकुर्वासलसे
 नेनेवत्तदनुष्ठानं मयाशक्यते १८ परापरवि
 भागतो भवति शासनं सार्थकं प्रमत्तवचनं भ
 वेत्किमिह शासनैरन्यथा इति व्यवसितं मया
 । नुचितं मस्ति यद्देचितं दुराग्रहवद्दिगीतेस्त
 दिह शोधनीयं बुधेः १९ समन्वयो विरोध ४
 तास्मृतिः फलं मुनीरितं यदीशजीवयोभि

यरत्वं स देवो लक्ष्मीकांतो नाथरोस्तीति भा
 ति मोनेरुक्तेः सद्गिरस्थियमेतत्तस्मादन्यो
 नास्ति देवाः शरण्यः १५ भगवति परतोदिता
 पथेव इतरेष्वप्युपपद्यते सपथेव इति चेद
 नुगृह्णतां वरुणा मुचितस्वीकरणां प्रमाणा
 तत्रैः १६ सिद्धे विष्णोः परत्वेऽपरमिदमखि
 लं विष्टिविष्टं सचिक्त्वं तस्मिंश्चानादिवद्धे
 निजमुक्ततवशात्काश्चिदाकांक्षते चेन्मुक्तिं
 तन्मुक्तिदः स्यात्सपदि भगवतः केपि दिव्यः
 प्रसादो यस्य स्यात्तस्य वांछा तमिदं सुखं

५

हिकिमपितदास्यात्किमर्थप्रथासः रागाद्रौ
 तेनचाग्निर्नेहिरवलुविदितावाधिकाकाचि
 दुक्तिरग्रामारण्यतः स्यादिति मद्भिमतं
 वशाधनीयमुद्दिष्टः ३५ विजसुतानयने
 विजयंयथा गृहरत्नानपिष्ठाण्डसुतादिका
 नूदग्रामुखानुजमावदथागतं प्रवतुमा
 न्नापितथेचदयानिधिः २६ काकोड
 पराधक्कैथोविहोषुनीचो यः संभ्रमा
 त्पदमेवैपि नोच्चचारत्रातः पुरः पतन
 नोपियथातेथेव स्वामिन्नयं जज्ञनोपि

६

५

दातव्ये तदर्थं वद्वेत् २४ ॥ कस्मै किमर्थं कि
 मिदं वदेद्वा शास्त्रं च किंचेदभिददाति सत्या
 नयान्विताभिः श्रुतिभिर्गुणैर्वचोभिरेतद्धि
 दुष्याविभाव्यं २५ वेदन्तं परिशीलयन्नुनि
 पुराणकुर्वन्नुचोपासनं कर्मण्येव तत्तथा प्र
 पत्तिमपि बाधन्याः प्रपन्ना जनाः दीनोऽप्य
 तु भवेत्सद्विद्याविधिस्पर्शाप्रणाभादिभिः
 स्वात्मानं खलु मन्यते सुकृतिर्न कृत्येस्तद
 न्ये रत्नं २६ सत्यचेच्छास्त्रमुक्तेरपि सुलभत
 रामादृशानां विमुक्तिर्न चेद्बन्धो न मोक्षो न

तु न हि शक्तिरस्ति सर्वेषु दारा इति यद्वचस्ते संसृ
 त्य न तुष्टमनास्तथापि २९ सकामनिन्द्यापि क्त
 तात्वे येव दत्तात्वे चानुमतिस्तथापि श्रेया
 नकामोत्पद्यमः सकामसु ३० तीव्रशास्त्रीयम
 ते विभाति ३० नरागच्छति विधि रस्तु कश्चि
 त्ततो न कामं भुग्वान्विधते किं त्वीह तोप्यस्य
 गतिप्रदस्त्वं ततोप्यहेत्वा शरणां प्रपन्नः ३१ न
 चेहिकं नेति मतं बुरीयो यतो ध्रुवो घेरखिलं
 हि मुक्तं किं त्वस्य धेय्यो नु गुणा ददाति यथा
 न माघेदिति मे मनीषा ३२ दत्वापि भोगान्

सुरक्षणीयः २५ व्यातच्छिरोभगवतः पद
 योनिनाय दुःखं तदीयमवलोक्य दयार्थं
 चित्ता प्राहेति कुम्भिदपि नास्त्यपराधहीनो
 मामप्यविष्यति च सति दृढप्रतीतिः २६
 नामान्यनन्तान्येते मुकुन्दद्वयं तु तत्रातितरं यदि
 ह्यं स्वामिन्नविज्ञात्तत्रितिसुव्रतति यदा स्थितो
 ह न भवादिभामि २७ स्वामिन्नसकामोपितेव
 वदासस्त्वामेव याचेन हि कंचिदन्यं श्रुतस्व
 कीयत्वमवेद्यदाससमुद्धरेन्न करुणा कदा
 दैः २८ सकामनिदां पदपीशं वेन्नितथापि ह

७
 मिष्टनिखिलं त्वमेव ऋते भवत्तेन मदीयवंसुः ३७ सु
 तानुप्रदृश्योपि सुमोचमातरं ददन्मिष्टानपिकुञ्जि
 कां यथा अन्यान्वहनेवमिमं ददन्पिविमोचयास्मा
 द्रवशंकटाच्छिव ३८ शिवस्त्वमेवाथविधिस्त्वमेव
 त्वमेव चन्दोवरुणास्त्वमेव गरगाधिपः शक्तिरथेश
 भास्वानुशक्रो धनेशो भगवंस्त्वमेव ३९ देवामनु
 व्यापशवो वयांसिरक्षोसुराश्चाररासिद्धसंघाः ग
 न्धर्वविद्याधरकिन्नराश्च जेतापिशाचास्तरवस्त्व
 मेव ४० अहंतथा त्वंच ते दमीश त्वमेव सर्वसंगु
 रोगागुराश्च तथा स रूपोप्यथवाप्यरूपं क्वचित्कदा ७
 चिन्महि किंचिदन्यत् ४१ मनोवचोभ्यामितरेस्त

कुरुतेविमुक्तिं प्रियव्रताद्याद्वहवोत्रमानं श
 क्ताप्यशक्तो बहुना किमीश पत्रकपाते सविमुक्त
 एव ३३ भवानधीरस्य धनं धुनेति धीराय कामा
 नुगुणं ददाति नेचेरुते धीरतरस्तु किंचित् इति
 व्यवस्था कविभिः प्रदिष्टा ३४ यदा तु देवात्क
 रुणोदयस्त दत्त्वा पिभोगानपि तुल्य मन्त्रे यो
 ग्यं विधाया मुकरोषि मुक्तिमेतन्मतं मेतु बुधे वि
 भावं ३५ चालं किमज्ञं पितरस्त्वजंतिवुभुमुमि
 वं प्रददंति किन्तु रक्षन्ति चास्य गृहिकरा केभ्य
 स्तथे शमां पाहि ददन्मभिष्टं ३६ पुरापि दत्तं नि
 र्विलं त्वयेव त्वमेव भूमन्नि र्विलं ददासि दास्यस्य